

najbolje opazuješ življenje. Seveda tudi tu človek nima miru pred prodajavci. Pahljače, sadje, žveplenke, dragocenosti, vse ti ponujajo za drag denar. Paziti moraš tudi, da mošnje ne vidijo. Arabci so zelo navihani. Nakrat se ustavi neki Arabec pred kavarno, vrže svoj kaftan od sebe in stoji pred nami v trikotu. Tla pregrne z malo preprogo in začne potem hoditi po rokah, skakati in plešati. Na drugi strani zopet pride nekaj italijanskih pevcev z mandolinami. Vse je živo.

Odpluli smo od Port-Saïda ob dveh popoldne in takoj vstopili v prekop.

Sueški prekop je bil zgrajen l. 1869. Zgradil ga je francoski inženir Lesseps, ravno isti, ki je pozneje pri panamski pravdi igral precejšno, a ne posebno lepo vlogo.

Prekop je približno 160 kilometrov dolg in povprečno 60 metrov širok. Globočina je vseskozi osem metrov. Dva velika parobroda se ne moreta izogniti. Za take slučaje so posebna mesta, kjer parobrod čaka drugega. Vožnja je jako počasna, da se ne pokvarijo keji vsled pritiska vode.

Skozi prekop vozi vsako leto okoli 4000 parobrodov, izvzemši majhne parobrode, ki vozijo iz Aleksandrije v Suez in nazaj.

Na obeh bregéh prekopa je puščava, v kateri so semtertje slana jezera. Videli smo s parobroda tudi nekaj karavan. Tu in tam stoji kaka hišica in od deset do deset kilometrov je postaja za železnico in za parobrode. Nekam v sredi med Port-Saïdom in Suezom je Ismajlija, od koder gre železnica v Kajiro in Aleksandrijo. Arabska beračija za „bakšiš“ se vidi tudi na bregéh prekopa. Neki fantalin, skoro popolnoma nag, letal je dobro četrto ure memo parobroda, skakal v vodo in zopet ven. Metali smo mu denarje v vodo, da jih je pobiral.

V Suez smo dospeli ob 6. uri zjutraj.

V Suezu nismo dolgo časa ostali. Mesto nima velikega pomena; ostali smo precéj daleč zunaj v luki.

Potem pa smo šli naprej po Rudečem morju, naprej v črno Afriko.

(Na krovu „Reichstaga“ v Rudečem morju dne 2. listopada 1898.)

Književnost.

Slovenska književnost.

Knjige družbe sv. Mohorja za l. 1898.
(Konec.)

Zgodbe sv. pisma. Slovencem priredil in razložil dr. Frančišek Lampe. 5. sn. 4°. (Str. 481 do 608.) V tem snopiču nam podaje pisatelj prestavo psalmov in sicer od 11. do 133. Pod prestavo nam kratko in jedrnatno razlaga vsak psalm. Pisatelj je želel namreč slovenskemu občinstvu podati celotno knjigo vseh psalmov, ne da bi kaj izpustil ali prikrajšal, kakor sam pravi na 3. str. platnic. V celem sv. pismu so nekako najvažnejši psalmi, katere vedno dobri kristijani prebirajo in molijo. Tukaj se izražajo v pesniški obliki najvišje ideje in najlepša čustva do Stvarnika. 23 slik poživlja tekst in lepša knjigo.
P. H. Šalamun.

Veliki katekizem ali krščanski nauk. Izvirnik potrdili vsi avstrijski škofje, zbrani na Dunaju dne 9. aprila l. 1894. Izdala in založila družba sv. Mohorja v Celovcu, 8°. Str. 224. Mehko vezan za ude 30 kr., za neude 35 kr. — Izvirniku je dodala družba

sv. Mohorja predgovor, v katerem nam razklada važnost in zgodovino te knjige, pa uči, kako jo treba rabiti. Mohorjeva družba je slov. narodu jako ugodila s tem katekizmom, kateri, kakor upamo, bo obveljal po vseh slovenskih škofijah. — O drugih stvareh nam ni treba govoriti. *P. H. Šalamun.*

Naš cesar, spomenica ob petdesetletnici njegove vlade. Spisal Jožef Apih, c. kr. profesor. 4°. Str. 207. — Po obliki in vsebini je to krasna spomenknjiga ob petdesetletnici vladarjevi in priča, kako krepko deluje naša družba za prosveto slovenskega naroda. Gotovo so jo vsi družbeniki pozdravili s hvaležnim in veselim srcem. Mislimo le na velike stroške, s katerimi se je izdala ta knjiga!

Gospoda pisatelja Apiha poznamo že po knjigi „Slovenci in l. 1848“ in tudi po drugih temeljitih domovinskih spisih. Vidi se, da je tukaj samostojno, preudarjeno in navdušeno pisal o novejši naši zgodovini; vse dogodke nam opisuje z mirnim peresom prav živo in zanimivo, jasno in nepristransko.

V uvodu beremo nekoliko o zgodovini slavne habsburške hiše od grofa Radbota do rojstva pre-